De

cōstitutis sic radios sue pietatis trāsmittat vt radiorꝝ ipsius du catu quilibȝ nostruȝ in p̄riam ꝑpetue felicitatis ꝑueniat q̊d nobis

In exaltatione sancte crucis sermo xxxix.

Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahā ad meipsū. Joh. 12. Qꝛ xp̄us dn̄s deus voluit mori morte crucis ondit sanct9 Tho in scda. 2. questiōe. 46. arti. 4. in solutione generali sic dicens vt nullum genus mortis recte viuenti hoim metuendum esset crucē xp̄s abscēdit nihil em̄ erat inter om̄ia genera mortis illo genere formidalibꝫ atqꝫ execrabili9. Scd̊o qꝛ hoc genus mortis maxime cōueniens erat satisfactioni ꝑ pcc̄o p̊mi parentis q̊d fuit ex eo q̄ cōtra mandatū dei pomum ligni vetidi sumpsit et ideo cōueniēs fuit q̄ xp̄s pateret̄ in ligno. Alia rō est vt dic̄ Criso Quia per hoc q̄ in cruce morit̄ ascensuȝ nobis fecit in celū. Jn̄ ē q̄ ip̄e dic̄ Ego

Ego si exaltatus fuero a terra om̄ia trahā ad meipsū Jo. 12. Quia hodie festū agit̄ exaltationis scē crucis ꝓpterea legit̄ euange. in quo dn̄s mentionē facit qualit̄ ip̄e exaltatus fuit in cruce. Vn̄ tria sunt hic notanda. Primū est quid per exaltationem dn̄i patent̄ intelligat̄. Scd̄m est per quid exaltatio dn̄i figuralit̄ exprimat̄. Terciū est ꝑ q̊d ad ipsū om̄is homo trahatur. ¶ De primo nota q̄ ꝑ exaltationem a terra intelligitur crucifixio ihu xp̄i. De hac exaltatōne idē dn̄s dic̄ Joh. 8. Cuȝ exaltaueritis filiū hoīs tūc cognoscetis qꝛ ego sū. Hec verba sic expone. Cū exaltaueritis. i. cū crucifixeritis me filiuȝ homis. i. beate marie virginis tunc cognoscetis. id est aliqui ex vobis cognoscent quia ego sum scilicet filius dei Vnde dicit Marce. q̄n todecimo. Qꝛ domino mortuo in cruce centurio qui ex aduerso stabat ait. Vere hic homo filius dei erat. dicit etiam Luce. 23. Qꝛ omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum illud ꝛ videbant que fiebant percutientes pectora sua reuertebantur quasi per hoc innuerent q̄ male actum esset contra filium dei. ¶ De scd̊o nota q̄ exaltationem siue crucifixionem domini prefigurabat exaltatio enei serpentis in deserto. Vnde dicit dominus Joh 3. Sicut moyses exaltauit serpentem in deserto ita exaltari optet filium hominis vt omnes qui credunt in ipsū non ꝑeant ꝫ habeant vitam eternā. Nota ergo q̄ legit̄ in libro Nūi. c. 21. Qꝛ cum filii israhel essent in deserto tedere cepit populū itineris ac laboris et murmurauit cōtra dominū et moysen et ait Cur eduxisti nos de egipto vt moreremur in solitudine Deest panis nō sunt aque anima nostra iaȝ nauseat suꝑ cibo isto leuissimo. Quamobrem misit dominus in populum ignitos serpentes ad quorum plagas ꝛ mortes rogauerunt moysen vt oraret pro eis. Orāte vero moyse